ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆ | ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಅನುಭವ

ಮಾಲಾ ಆರ್. ನಟರಾಜನ್

ತರಗತಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್ ಸಂದರ್ಭದ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿರಂತರ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುದೇ ಬೋಧನೆ–ಕಲಿಕೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ವಿರಾಮಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಾಗಶಃವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ–ವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಅವಧಿಗಳು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗಿತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಲು ಅಪರೂಪದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು, ಹಲವು ಬಾರಿ ವಿನೋದದ ರೀತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಅಡೆತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಪಿಡುಗು ತಂದಿರುವ ವಿರಾಮ ಯೋಜಿತವಾದುದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಯಾವಾಗ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಭಾವವಂತೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು; ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಪ್ರಭಾವ ಗಣನೀಯವಾದದ್ದು.

'ನಾನು ಕಲಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸು' ಎಂಬುದು ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಯಿರುವ ಮಗುವಿನ ಬೋಧನೆ–ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಧಾನ. ಇದು ಬಹು–ಮಾದರಿ ವಿಧಾನವಾದ ಕಾರಣ ಲಾಭದಾಯಕವೂ ವಿನೋದದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಧ್ವನಿ, ದೃಶ್ಯ, ಸ್ನಾಯುಸಂವೇದಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶಸಂವೇದಿ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಕಲಿಕಾ ಶೈಲಿಗೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವು ಯಾವತ್ತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಪಿಡುಗು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಡಿಸ್ಲೆಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ (ಎಂಡಿಎ)ನಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಯಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಫ್ಟರ್–ಸ್ಕೂಲ್ ರೆಮಿಡಿಯಲ್ ಕೇಂದ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ಮಾತು ಉಲ್ಲೇಖನಾರ್ಹ; "ಜಾಣ್ಮೆ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಈ ಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ." ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು; "ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಪ್ರತಿ ಮಗುವನ್ನು ತಲುಪಲು ಹಾಗು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಲು ಎಂದಿನಂತೆ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ."

ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ಪರಿಹಾರಕ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಅನನ್ಯ ಕಲಿಕಾ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರಿ ರಾಮನಾಥನ್ ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಎನ್ನುವಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವಾಗ ಎದುರಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಯದ ಹಾಗು ತಾಳ್ಮೆಯ ಕೊರತೆಯಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ವಿನೂತನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ಯಾಮರಾ ಮುಂದೆಯೇ ಕೆಲವು ಮೋಜು, ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಮಗು ನಿಗದಿತ ಸಮಯ–ದಲ್ಲಿಯೇ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವುದು ಖಾತರಿಯಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಗೇಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಗು ನಿರಾಳವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಬಳಿಕ ಪಾಠದ ಕಡೆಗೆ ಮಗು ಗಮನಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಕಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ!

ಆದರೆ, ಮಗುವಿನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀಡುವ ಒಂದು ಉತ್ತೇಜನದ ಸ್ಪರ್ಶವಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮಾತಿನ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದ ತುಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಗುವಿನ ಹತಾಶೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಹೌದು.

ಪಿಡುಗಿನ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿದ್ದವು. ಹೊಸತನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಸಂಭ್ರಮ, ಗುಮಾನಿ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಸಂಪರ್ಕದ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಕಾಗದರಹಿತ, ಪಠ್ಯರಹಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ದಿಢೀರ್ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಎದುರಾದವು. ಆದರೆ, ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಬಹುಬೇಗ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡರು. ಯಾವುದೇ ಬಿಡುವು ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿಹಾರಕ ಕಲಾಪಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಲಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿರಾಳರಾದರು. ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳ ಬೋಧನೆ–ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲವನ್ನು ತುಂಬಲು ನಿರಂತರತೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಾಲಕರ ಅನುಭವ, ಅವರ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ–ಕ್ರಿಯೆಗಳು ವಿಭಿನ್ನ. ಕೆಲವು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹಿ ಪಾಲಕರು ತಾವೇ ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕ್ಯಾಮರಾ ಎದುರಲ್ಲೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ವರ್ಕ್‌ಅನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ

ಇಡದೇ ಹೋದರೆ ತ್ವರಿತವಾದ ಮರುಸಂಯೋಜನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪಾಲಕರು ಮಕ್ಕಳ ಕೌಶಲ್ಯದ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಬೇಗ ಗಣನೀಯ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲಕರ ಜೊತೆ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ತರಗತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಭಂಗವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪಾಲಕರ ಗಮನಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. (ಆದರೆ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಮೋಜಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ, ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಉದ್ವೇಗದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಲೂ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ). ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್‌ನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆತಂಕ-ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ಪಾಲಕರು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಇದೆ.

ಉಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಪಾಲಕರಿಗೆ ಈ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿವೆ; ಮಕ್ಕಳು ತರಗತಿಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟವನ್ನು ಅವರು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಅವರು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವ ತಮ್ಮ ಮಗು ಯಾವತ್ತೂ ಸೋಮಾರಿ ಅಥವಾ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯವ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಅವರಿಗಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಿಡುಗು ಬರುವ ತನಕವೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ (Educational technology-Edtech) ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ನಿಗೂಢವಾದ ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅನೇಕ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ಗಳು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ವೆಬ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಬಳಸುವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಪಾಠದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸ ಈಗ ಸುಲಲಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುರೇಖಾ ಅವರು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನೇ ಕೇಳಿ, "ಬೋಧನೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಇ-ಕ್ಲಾಸ್‌ರೂಮ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ನ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."

ಎಂದಿನಂತೆ ತರಗತಿಯ ಬೋಧನೆ ಪುನರಾರಂಭವಾದಾಗ ಪರಿಹಾರಕ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಗೌರಿ ರಾಮನಾಥನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಬೋಧಕರದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾಗಿರುವ ಸಮೂಹ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಇಬ್ಬರ ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು, ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾದ ಯೋಗ, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ತರಗತಿಗಳು ಹಾಗು ಕೌನ್ಸೆಲಿಂಗ್ ತರಗತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆ (Occupational Therapy -OT) ಗಾಗಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಫೈನ್ ಮೋಟಾರ್ (Fine motor), ಗ್ರಾಸ್ ಮೋಟಾರ್ (Gross motor), ಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯುಳ್ಳ ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಬಹುವಿಧದ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ (Multiple Intelligences -MI) ಸುತ್ತ ಯೋಜಿಸಲಾದ ವಿನೋದ-ಭರಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಆನ್‌ಲೈನ್ ರೂಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸದಾ ಉತ್ತಮ! ಮಕ್ಕಳು ಮರಳಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಪಾಲಕರು ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾಲಿನ ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ.

ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಯೋಚನೆ ಏನಿದ್ದರೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಸುತ್ತ ಇರುತ್ತವೆ. ಪಿಡುಗು ಆರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವೇ ಮಕ್ಕಳ ಸೇರ್ಪಡೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪೂರ್ಣಕಾಲೀನ ಪರಿಹಾರದ ಲಾಭ ಕೆಲವೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗುವಂತಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆದಾಯದ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಸಂವೇದಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಅಭಿಯಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಾವು ನಿರಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸಲು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಜಾಗೃತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಪಿಡುಗಿನ ಕಾರಣದಿಂದಾದ ಬೋಧನೆ-ಕಲಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಪೂರಕ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ತರಗತಿಗಳು ಆರಂಭವಾದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವ ಆಶಯವನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಹೊಂದಿದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ:
ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕೃಷ್ಣನ್, ಗೌರಿ ರಾಮನಾಥನ್ ಮತ್ತು ಹರಿಣಿ ರಾಮಾನುಜನ್ ಅವರಿಗೆ ಲೇಖಕರು ಧನ್ಯವಾದ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾಲಾ ಆರ್. ನಟರಾಜನ್ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಡಿಸಲೆಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರು. ಸದ್ಯ ಅವರು ಮದ್ರಾಸ್ ಡಿಸ್ಲೆಕ್ಸಿಯಾ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವ ಅವರಿಗಿದೆ. ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಒಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾಲಾ ಅವರು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಒಳನೋಟವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು: mala.m@mdachennai.co ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು

ಅನುವಾದ: **ಮಂಜುನಾಥ್ ಚಾಂದ್** । ಪರಿಶೀಲನೆ: **ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮಂಡೆಕೋಲು**